

РОЗВИТОК ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

Луговська Я.Ю., гр. МВз-28ск

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **В.В. Віннікова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Харчова промисловість до середини ХХ ст. розвивалася не тільки досить нерівномірно, але й відрізнялася суттєвими національними особливостями, зумовленими традиціями споживання продуктів харчування, які відбивали певні смаки та уподобання населення різних країн світу. За технологічним та економічним змістом харчова промисловість є високоінтегрованою з сільським господарством галуззю виробництва і природньо, що неврожаї, кон'юктурні коливання цін на сировину та матеріали призводять до коливання попиту та пропозиції на окремі види продукції. Це зумовлює цінову «недоступність» споживання навіть найдешевших продуктів в найбідніших державах, які мали б забезпечувати мінімальні фізіологічні потреби людини.

Україна не може залишитися осторонь суттєвих змін на глобальному та європейському ринках продовольства, а коливання кон'юнктури та поява нових європейських пріоритетів (доступність у споживанні, підтримка низького рівня цін тощо) у розвитку харчової промисловості й у подальшому відіграватимуть домінуючу роль у визначенні оптимальної структури виробництва та експорту вітчизняної продукції за кордон. Разом з тим, сучасний аналіз тенденцій обміну продовольством у глобальній економіці переконливо доводить, що перспективним напрямом підвищення галузевої, а відтак і в країні конкурентоспроможність має стати інвестиційно-інноваційний, завдяки якому вдасться максимально диверсифікувати у першу чергу інноваційну частину власного виробництва, що врешті-решт сприятиме забезпеченню сталого розвитку усієї національної економіки.

Останнім часом розвиток харчової промисловості в Україні характеризується різким зниженням технологічного рівня виробництва, спрацюванням знарядь праці, скороченням обсягів і асортименту продукції, погіршенням її якості, затуханням інвестиційного та інноваційного процесів, витісненням вітчизняних харчових продуктів з внутрішнього й зовнішнього ринків продовольчих товарів, зменшенням обсягів надходження до бюджету та валютних надходжень у країну від експортних операцій галузі тощо.